

Sjätte sinnet⁷

Konst i Västerås stift 2025

The Sixth Sense

Art in the Diocese
of Västerås

Svenska
kyrkan

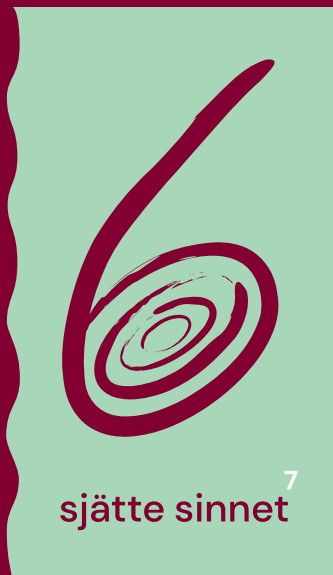
Västerås
stift

Svenska kyrkan i Västerås stift skapade Sjätte sinnet för att ge konst från vår egen tid betydelsefulla platser i kyrkor. Ingen vet – och alla anar – vad det sjätte sinnet är: Det som tillför tillvaron ännu en dimension utöver vad vi självklart kan se, höra, lukta, smaka och känna – kanske förnimmelse av en helhet som rör strängar djupt inom oss. Konsten – liksom livets stora frågor – talar direkt till oss som människor, utan att fråga efter tillhörighet eller traditioner.

The Church of Sweden in the Diocese of Västerås created The Sixth Sense to give contemporary art meaningful places within churches.

No one knows—and everyone senses—what the sixth sense is: that which adds yet another dimension to life beyond what we can clearly see, hear, smell, taste, and touch—perhaps a perception of a wholeness that stirs strings deep within us. Art—like life's great questions—speaks directly to us as human beings, without asking about our affiliations or traditions.

sjätte sinnet⁷

Ett kosmiskt sammanhang

Sjätte sinnet är namnet på en återkommande konstutställning i Västerås stift vilket sträcker sig över Dalarna och Västmanland. Sjätte sinnet är en triennial, den anordnas alltså vart tredje år. Denna sommar finns konsten i kyrkor inom den sydligaste delen av stiftet: Köping, Arboga, Kungsör.

Här ligger medeltidskyrkorna tätt och det är en trakt som i ungefär tusen år har präglats av kristen kultur. Sankt David var enligt legenden en munk från brittiska öarna som anlände hit på 1000-talet. Han vandrade i bygden och utförde mirakler. Det berättas att han räddade barn ur brunnar och att han släckte eldsvådor. En annan mirakelhistoria säger att han hängde sina vantar att torka på solstrålarna.

I vardagligt tal brukar sjätte sinnet beteckna förmågan att ta emot information oberoende av de fem sinnen. Jag undrar om inte det sjätte sinnet är det samma som barnasinnet. Då menar jag det lekfulla, nyfikna, öppna, ömtåliga som finns i varje människa. Är det inte just det sinnet som aktiveras när vi skapar? För mig är barnasinnet att hålla kontakt med barnet som bor inom oss och samtidigt ha modet att låta det inre barnet komma i dialog med det vuxna jaget så att de kan mogna tillsammans. Den amerikanska teologiprofessorn Marcia J. Bunge har under sitt arbetsliv forskat om barns religiositet. Under en föreläsning i Västerås domkyrka förklarade hon sambandet mellan skapande och religiösa traditioner. Att båda delarna finns med under ett barns uppväxt, är enligt hennes forskning en grund för välbefinnande. Det ger trygghet och mening när det finns traditioner som stödjer relationerna. Vi är inte övergivna när vi upplever att våra liv är insatta i ett varmt och varmt sammanhang som har kosmiska dimensioner.

Stor uppskattning vill jag uttrycka till alla som arbetar med Sjätte sinnet. Utan era generösa insatser skulle Västerås stift inte kunna genomföra en återkommande konstföreläsning av det här formatet. Sankt David hängde sina vantar på solstrålarna: Ni skapar Sjätte sinnet. Vantarna på solstrålarna liksom utställningen Sjätte sinnet avslöjar något förunderligt: I konsten och religionen – när de är som bäst – etableras kontakt med barnens oändliga, fantastiska värld.

Mikael Mogren
Mikael Mogren, biskop

Foto: Åke Paulsson

The Sixth Sense is the name of a triennial art exhibition in the Diocese of Västerås, which spans across Dalarna and Västmanland. Held every three years, this triennial is presented this summer in churches located in the diocese's southernmost part: Köping, Arboga, and Kungsör. These areas are rich in medieval churches and shaped by a thousand years of Christian tradition.

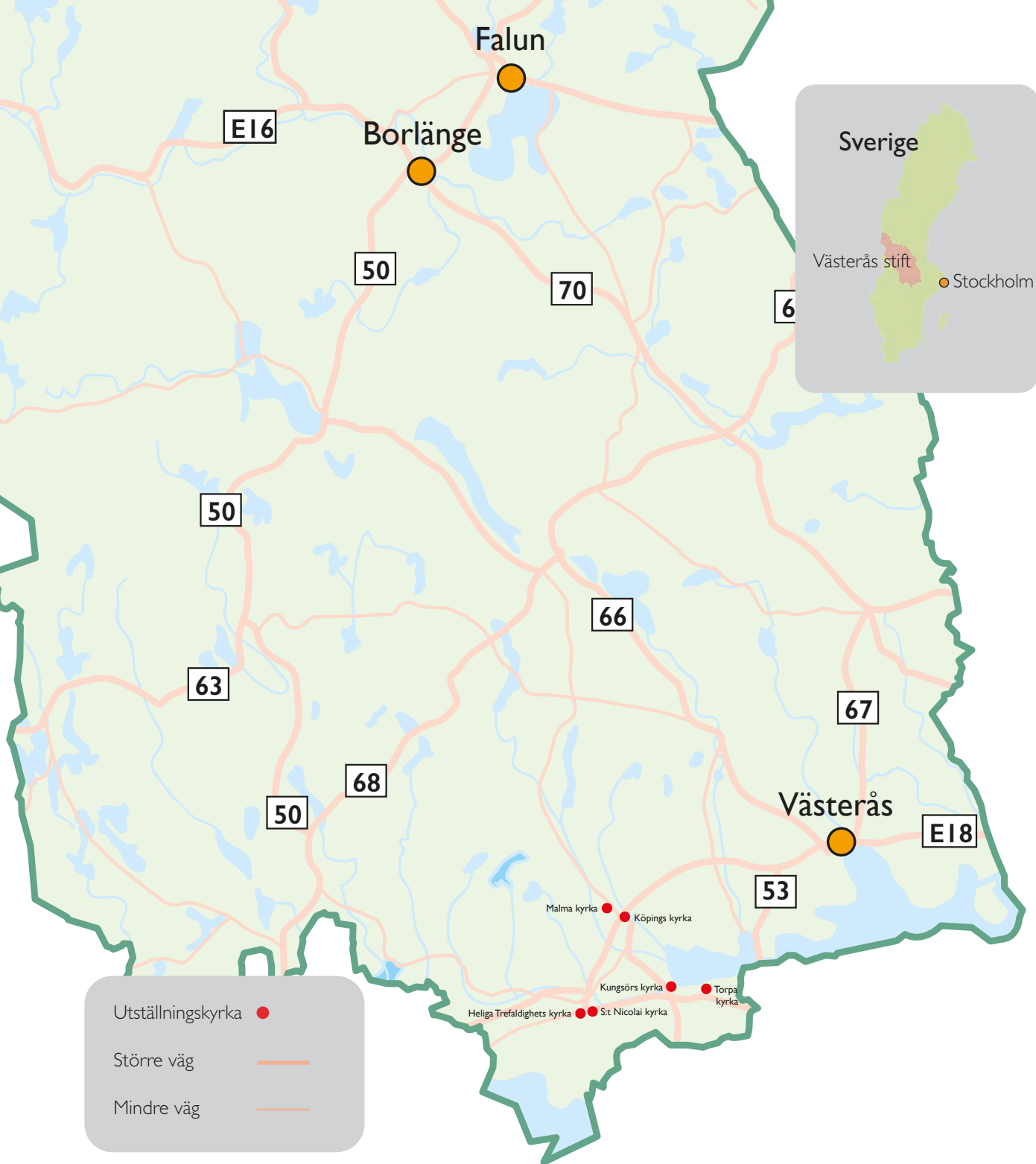
According to legend, Saint David was a monk from the British Isles who came here in the 11th century. He is said to have performed miracles—saving children from wells, putting out fires, and even drying his mittens on sunbeams.

In everyday language, the sixth sense refers to perceiving beyond the five senses. I wonder if it might also be what we call a childlike spirit—the playful, curious, open, and vulnerable part in each of us. Isn't this the very sense that awakens when we create? For me, staying in touch with this inner child, while letting it engage with our adult selves, is key to growth.

Professor Marcia J. Bunge, a theologian from the U.S., has studied children's spirituality. In a lecture at Västerås Cathedral, she spoke about the deep connection between creativity and religious traditions. Her research shows that when both are part of a child's upbringing, it builds a foundation for well-being. Traditions offer meaning and help nurture relationships, grounding us in a warm, cosmic context.

I want to express my deep gratitude to everyone working with The Sixth Sense. Without your generous efforts, the Diocese of Västerås couldn't carry out such an artistic initiative. Saint David dried his mittens on sunbeams—you bring that wonder to life. Just like the exhibition, those mittens reveal something remarkable: when art and religion are at their best, they connect us with the boundless, imaginative world of children.

Mikael Mogren, Bishop

Innehållsförteckning

Ett kosmiskt sammanhang/Introduction by the Bishop	5
Varsebli/Perceive	8
Sjätte sinnet – historik/Sixth Sense – history	11
Konstnärerna/The Artists	12
Sankt Nicolai kyrka	14
Karin Häll	16
Heliga Trefaldighets kyrka	18
Sahar Burhan	20
Kung Karls kyrka	22
Margon Lindberg	24
Torpa kyrka	26
Johanna Hästö	28
Malma kyrka	30
Mårten Medbo	32
Köpings kyrka	34
Kari Steihaug	36
Sjätte sinnet 2007-2022/Sixth Sense 2007-2022	38
Fakta/Facts	41
The Sixth Sense ⁷ – opening hours	42
Sjätte sinnet ⁷ – öppettider	44

Varsebli

Perceive

To perceive means both to pause and to register; but the Swedish word also contains "become"—suggesting that something affects us. The Sixth Sense is a contemporary art initiative by the Diocese of Västerås. A summer exhibition where selected artists are invited to engage with the church space, its history, and its visitors. In 2025, the project opens for the seventh time. In Köping's Church, Kari Steihaug presents delicate textile works tied to the theme *Å rydde et hjem*—elevating everyday objects found when someone has passed away.

In Malma Church, Mårten Medbo's ceramic sculptures echo the richly adorned interior and inspire this year's color palette.

In Arboga's Holy Trinity Church, Samar Burhan's outdoor light installation *Dervish Dance* spins amid the greenery.

In St. Nicolai Church, Karin Häll explores new stories through sculpture among centuries-old artifacts.

In Kungsör's King Karl Church, a ceramic ear by Margon Lindberg invites deep listening.

In Torpa Church, Johanna Hästö works with drawing as embodied heritage and leads workshops on perception and faith.

May Lindholm, Artistic Director

Foto: Mirja Hämäläinen

Varsebli betyder både att stanna upp och att registrera, men ordet innehåller också ett "bli" och indikerar att något påverkar oss

Sjätte sinnet är en samtidskonstsatsning i Västerås stift. En sommarutställning med utvalda och inbjudna konstnärer som kommunicerar med kyrkorummet, dess historia och oss besökare. År 2025 är det sjunde gången som Sjätte sinnet öppnas, och sex kyrkor i Västmanland står som värdar för triennalen. De sex konstnärerna är verksamma i Sverige och Norge

I Köpings stora kyrka, mitt i staden, visas Kari Steihaugs fantastiska textila verk. De hör till temat *"Å rydde et hjem"*, där hon mycket ömsint lyfter triviala föremål som kommer fram vid städning efter en människa som har gått bort. Steihaug är verksam i Oslo och har varit adjungerad professor i textil konst vid Högskolan för Konst och Design vid Göteborgs universitet.

I Malma kyrka, som hör till Köpings pastorat, möter vi Mårten Medbos keramikskulpturer. Kyrkan är rikt smyckad och är den som har inspirerat till årets färgval för Sjätte sinnet. Medbo arbetar i lera och är själv delaktig i den aktuella debatten som inom konsten vill lyfta handens kunskap och materialkunskapen.

Till Heliga Trefaldighets kyrka i centrala Arboga har vi bjudit in Sahar Burhan att – ut-

omhus – visa sitt ljuskonstverk *Dervischdans*. Kyrkan ligger mitt i staden, omgiven av grönytor, som flitigt används under sommaren, denna sommar med tillskott i form av en roterande dervisch.

I Sankt Nicolai kyrka i Arboga har vi bjudit in Karin Häll att visa sina skulpturer. Kyrkan har mängder av artefakter från olika epoker i sina rum och ger en fascinerande resa i konst och historia. Häll visar nya artefakter och berättar nya historier, om vår egen tid.

Kung Karls kyrka i Kungsör ligger på Kungsörs backe. Inne i det vackra kyrkorummet ligger ett öra. Keramiker Margon Lindberg arbetar med örats snäckform och förstärker varseblivandet i kyrkorummet.

Torpa kyrka, som också hör till Kungsörs församling, är ett kapitel för sig. Här finns teckningar och målningar från århundrade efter århundrade. För att lyfta detta sätt att försöka varsebli tro, har vi bjudit in Johanna Hästö som arbetar med tecknandet som kroppsligt buret kulturarv. Hästö kommer också att hålla i flera workshops i sommar.

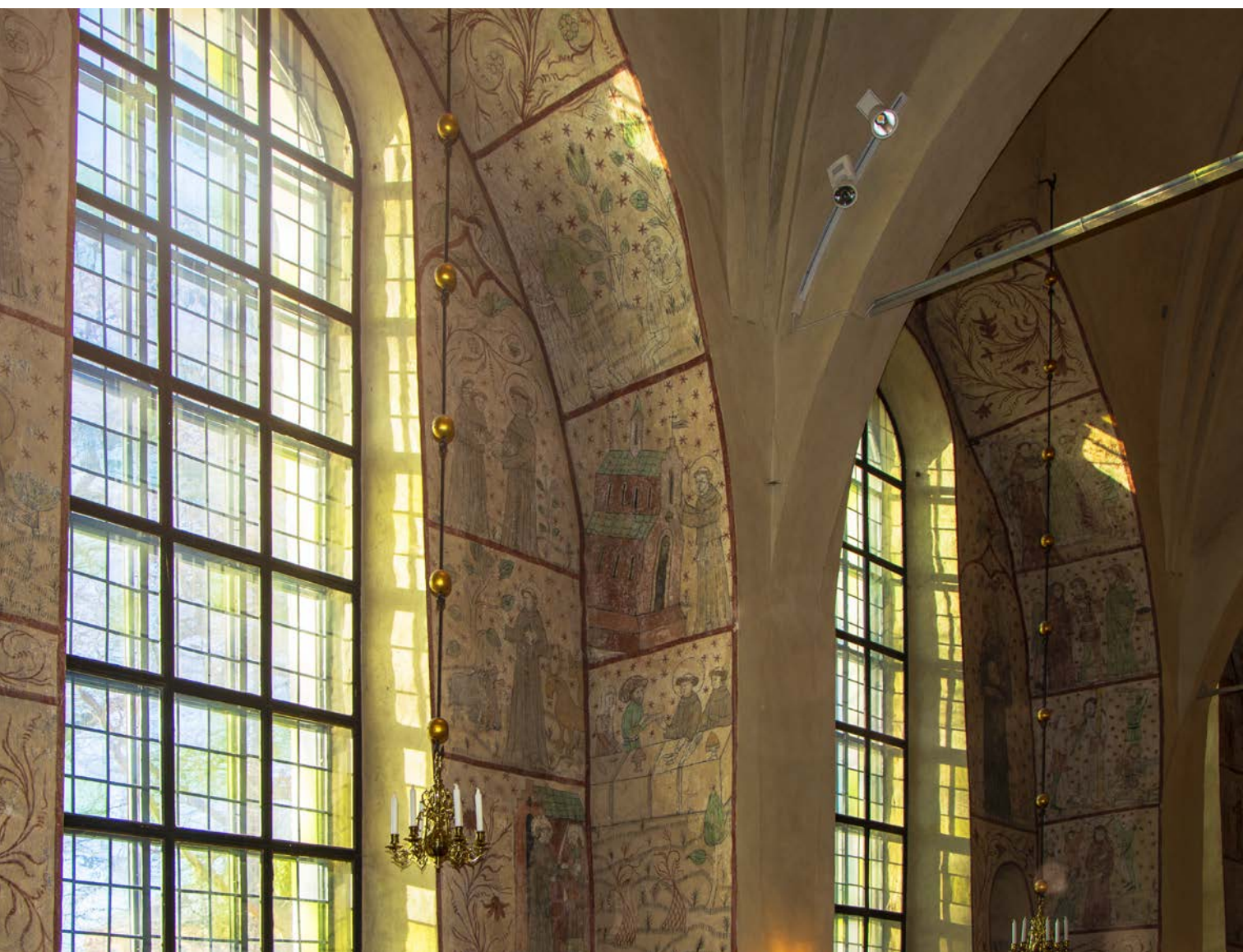
May Lindholm, konstnärlig ledare
Sjätte sinnet 2025

Se filmen
*En närvarande
förälder, ett verk
och ett samtal på
hemsidan.*

▲ Johana Hästö under konstnärligt skapande i Torpa kyrka. Foto: Åke Paulsson

Sjätte sinnet – historik

Foto: Magnus Aronson /ikon

Sjätte sinnet – djärvt initiativ som håller i längden

Sjätte sinnet för konst från vår egen tid in i kyrkorum som under århundraden har varit mötesplatser för människor; för deras sökande, tvivel och tro – och för möten med det gudomliga.

Så länge vi människor har varit kristna, har vi tagit konstnärer till hjälp att gestalta livets stora frågor. Kyrkorna i sig berättar om drömmar, intentioner, ideal – och material – som var verkliga – och tillgängliga – i den tid då byggnaden restes. Sekel efter sekel har konst i form av målningar, skulpturer, textilier och mycket mer lagts till.

När styrelsen för Västerås stift för tjugo år sedan tog initiativ till Sjätte sinnet var ambitionen att verka långsiktigt. Inte att tända ett fyrverkeri som berusar men snabbt blossar över. Snarare att tända en låga som troget kan leva. Vi ville att Svenska kyrkan, i varje tid, ska visa ny konst, skapad av nu verksamma konstnärer.

I den andan arbetar vi i nuvarande stiftsstyrelse vidare. Vi vill låta samtidskonsten – i sin naturliga brottnings med existentiella frågor – tillföra nya perspektiv till allt det som kyrkligt kulturarv och kristna traditioner redan ger. Vi vill inspirera fler att komma till kyrkorumen – till besök och till andakt.

Kulturarvet tillhör oss alla, vare sig vi är kristna eller inte. Med samtidskonsten som magnet blir det kyrkliga kulturarvet lockande och tillgängligt för många.

Sjätte sinnet är det som i konstkretsar kallas triennial, en utställning som återkommer vart tredje år. Sommaren 2025 välkomnar vi till den sjunde Sjätte sinnet, en sommarlång konstutställning som blommar fram i och vid sex kyrkor i stiftets allra sydligaste församlingar.

Med sommarens Sjätte sinnet har sextiosju konstnärer medverkat, i nästan lika många kyrkor. Gensvaret från årets sex inbjudna konstnärer är mycket stort, och de flesta av dem visar för första gången verk i kyrkorum.

Välkommen just du. Ställ dig i kraftfältet mellan samtidskonstens starka, ofta omtumlande uttryck och den klang som ljuder från tidigare generationers arkitektur och konst. Låt dig beröras!

*Karin Perers
Stiftsstyrelsen
Ordförande i styrgruppen för Sjätte sinnet*

The Sixth Sense – a bold initiative built to last

The Sixth Sense brings contemporary art into churches that, for centuries, have been places for people's search, doubt, faith—and encounters with the divine.

For as long as there have been Christians, artists have helped express life's biggest questions. Church buildings reflect the dreams, ideals and materials of their time. Over centuries, art in many forms has been added.

When the Diocese of Västerås launched The Sixth Sense twenty years ago, it wasn't to spark something short-lived. It was to light a flame that lasts. We wanted the Church of Sweden to keep showing new art—by artists of today—bringing new perspectives to faith and heritage.

Now a triennial, the 2025 edition unfolds in and around six churches in the diocese's southernmost parishes. Sixty-seven artists have participated so far. This year's six invited artists show great engagement—many for the first time in churches.

*Karin Perers, Diocesan Board
Chair, The Sixth Sense Group*

Konstnärerna

Sahar Burhan

Verksam i Norrköping, född 1967 i Damaskus.

Burhan har kandidatexamen i fri konst från Damaskus universitet och kom till Sverige 2007. Vid Linköpings universitet tog hon mastersexamen i konstnärlig gestaltning och arbetar brett med skulptur och installationer. Burhan ställer ut, ordnar workshops, tecknar satir, driver projekt, skriver krönikor och initierar nya konstscener. År 2022 tilldelades hon Stora Moa Martinson-stipendiet med motivering att hennes verk relaterar till mänskliga frågor som yttrandefrihet, integration och kulturell mångfald. www.saharburhan.com

Foto: Diaa Borhan

Margon Lindberg

Verksam i Frändefors vid Vänersborg, född 1959 i Kungsör.

Lindberg är utbildad vid Konstfacks linje för keramik och glas 1983-88. Storskaligt format är hennes signum och kommer till uttryck inte minst i gestaltning av offentliga miljöer. År 1996 tilldelades hon Konstnärsnämndens långtidsstipendium till Anna-Lisa Thomsons minne och valde då att förkovra sig och arbeta i olika världsdelar. Lindbergs konst visas världen över; i Sydkorea, Italien, Nigeria och Tyskland. Hon är bland annat representerad i Nationalmuseum, Röhsska museet och Rackstadsmuseet. www.margonlindberg.se

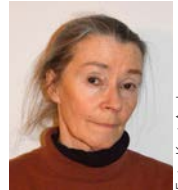

Foto: Kent Andersson

Karin Häll

Verksam i Stockholm, född 1961 i Köping.

Häll tog Master of Fine Art-examen vid Konstfack 1991 och post MFA 2017. Hon arbetar huvudsakligen med skulptur, även med teckning och installationer. Kännetecknande är klassiskt skulpterande, där spår av handen finns synliga, och som oväntat kombineras med vardagliga föremål. Hälls verk visas i och utanför Sverige, bland annat i Aguelimuseet, Alma Löv Museum och gallerier i Berlin och Helsingfors. Hon har utfört offentliga gestaltningar för Stockholm konst och är representerad i kommuner och Teckningsmuseet i Laholm. www.karinhall.se

Foto: Karin Häll

Mårten Medbo

Verksam i Katrineholm, född 1964 i Järfälla.

Medbo är utbildad vid Konstfack i Stockholm 1986-92. Han disputerade 2016 med avhandlingen *Lerbaserad erfarenhet och språklighet* vid Högskolan för Konst och Design vid Göteborgs universitet. Genom sitt undersökande av lera som material, har Medbo etablerat sig som en frontfigur på Sveriges materialbaserade konstscen. Drejning är kärnan i hans arbete, och med stor skicklighet navigerar han mellan bekanta och obekanta former. Hans skulpturer visas både nationellt och internationellt. www.medbo.com

Foto: Andy Lifner

Johanna Hästö

Verksam i Uppsala, född 1984 i Säter.

Hästö är Bachelor of Fine Arts efter studier vid Konsthögskolan vid Umeå universitet 2008-2011. Hon arbetar brett inom konstfältet, främst med teckning, performance, installationer, text och video. Ofta tar hennes verk utgångspunkt i specifika platser eller sammanhang, och hon involverar gärna andra människor i processen. Hästö ser tecknandet som ett kroppsligt buret kulturarv. Under Sjätte sinnet kommer Hästö att hålla i flera workshops i regi av Konstfrämjandet Västmanland. www.johannahasto.se

Foto: Åke Paulsson

Kari Steihaug

Verksam i Oslo, född 1962 i Oslo.

Steihaug är utbildad vid konsthögskolor i Oslo och Bergen samt vid Manchester Metropolitan University. Hon arbetar med installationer och funna objekt, med tid och förgänglighet, historia och hantverk som centrala teman. Steihaugs verk visas världen över, och hon är representerad i Nasjonalmuseet i Oslo, Kode i Bergen och Lillehammer Kunstmuseum. Åren 2011-2014 var hon adjungerad professor i textil konst vid Högskolan för Konst och Design vid Göteborgs universitet. www.karisteihaug.no

Foto: Jannik Abel

The Artists

Sahar Burhan

Based in Norrköping, born in 1967 in Damascus. Burhan holds a Bachelor's degree in Fine Arts from the University of Damascus and moved to Sweden in 2007. She earned a Master's degree in Artistic Expression from Linköping University and works broadly with sculpture and installations. Burhan exhibits, conducts workshops, creates satire drawings, runs projects, writes columns, and initiates new art scenes. In 2022, she was awarded the prestigious Stora Moa Martinson Scholarship, with the motivation that her works relate to human issues such as freedom of expression, integration, and cultural diversity.
www.saharburhan.com

Foto: Diaa Borhan

Margon Lindberg

Based in Frändefors near Vänersborg, born in 1959 in Kungsör. Lindberg studied at Konstfack's Department of Ceramics and Glass from 1983 to 1988. Large-scale formats are her hallmark, particularly expressed in public art commissions. In 1996, she was awarded a long-term grant from the Swedish Arts Grants Committee in memory of Anna-Lisa Thomson, which enabled her to deepen her craft and work across various continents. Lindberg's art has been exhibited worldwide, including in South Korea, Italy, Nigeria, and Germany.
www.margonlindberg.se

Foto: Kent Andersson

Karin Häll

Based in Stockholm, born in 1961 in Köping. Häll earned her Master of Fine Arts from Konstfack in 1991 and completed a post-MFA in 2017. She primarily works with sculpture, but also engages in drawing and installation. Her work is characterized by classical sculpting techniques, where traces of the hand are visible, unexpectedly combined with everyday objects. Häll's work is exhibited both in and outside of Sweden, including Agueli Museum, Alma Löf Museum, and galleries in Berlin and Helsinki. She has completed public art commissions for Stockholm Konst.
www.karinhall.se

Foto: Karin Häll

Mårten Medbo

Based in Katrineholm, born in 1964 in Järfälla. Medbo studied at Konstfack in Stockholm from 1986 to 1992 and earned his PhD in 2016 with the dissertation *Clay-based Experience and Linguistic Expression* at the University of Gothenburg's School of Design and Crafts. Through his exploration of clay as a material, Medbo has established himself as a leading figure on Sweden's material-based art scene. Wheel-throwing is the core of his work, and with great skill, he navigates between familiar and unfamiliar forms. His sculptures are exhibited both nationally and internationally.
www.medbo.com

Foto: Andy Lifner

Johanna Hästö

Based in Uppsala, born in 1984 in Säter. Hästö holds a Bachelor of Fine Arts after studying at the Umeå Academy of Fine Arts (2008–2011). She works broadly within the arts, primarily with drawing, performance, installation, text, and video. Her works often stem from specific places or contexts, and she enjoys involving others in the creative process. Hästö sees drawing as a bodily-borne cultural heritage. During *Sjätte sinnet* (The Sixth Sense), Hästö will lead several workshops organized by Konstfrämjandet Västmanland.
www.johannahasto.se

Foto: Åke Paulsson

Kari Steihaug

Based in Oslo, born in 1962 in Oslo. Steihaug was educated at art academies in Oslo and Bergen, as well as at Manchester Metropolitan University. She works with installations and found objects, with time and transience, history and craftsmanship as central themes. Her work is exhibited internationally, and she is represented in the National Museum in Oslo, Kode, and Lillehammer Art Museum. From 2011 to 2014, she served as Adjunct Professor of Textile Art at the School of Design and Crafts at the University of Gothenburg. www.karisteihaug.no

Foto: Jannik Abel

Sankt Nicolai kyrka

Årsringar

Arbogas betydelse som en av det tidiga Sveriges viktigaste städer, kan inte överskattas. Här hölls Arboga möte 1435-36 som kom att bli början till slutet för Kalmarunionen.

Sankt Nicolai kyrka började uppföras under 1100-talets sista decennier. Kor och norra sidoskeppet tillkom på 1300-talets mitt, och motsvarande sidoskepp i söder uppfördes under 1400-talets andra hälft. Den senare förlängdes ytterligare åt öster på 1640-talet, för att rymma ett gravkor. Utvändigt ter sig byggnaden som en relativt bred treskeppig kyrka, med strävpelare rytmiskt placerade mellan välvda fönsteröppningar som förstorats under 1700-talet. Tornets nuvarande flacka pyramidform har föregåtts av två mycket höga spiror; varav den senaste rasade i en storm så sent som 1889.

Interiört har kyrkorummet kvar många årsringar som ger oss möjlighet att följa kyrkans och staden Arbogas öden och äventyr. Medeltiden präglar rummet genom sina valvbågar och sitt, om än fragmentariska, måleri. Dopfunten är daterad till 1415-25. Det nordtyska altarskåpet från tidigt 1500-tal skvallrar om rikedom. Från stormaktstidens 1600-tal härstammar begravningsvapen och epitafier i barock efter maktens män. Från 1700-talets andra hälft kommer den gustavianska predikstolen, medan orgelläktare och orgelfasad i nygotik kom på plats 1862.

När reformationens fysiska förändringar på kyrkorummet når Arboga på tidigt 1600-tal, sker det genom uppförande av predikstol, bänkkvarter och ett rikt skuret och bemålat korskrank. I det reformerade kyrkorummet var predikan central. Predikstolen placerades högt och nära församlingen som nu fått ett hav av bänkar att rymmas i. I katolsk tid utgjorde korskranket avgränsning mellan församlingen och korets allra heligaste, dit bara präster och munkar hade tillträde. Skrank tillkomna efter reformationen markerar i stället att kyrkorummet ska präglas av predikan, bön och sång, medan koret ska vara en mer stilla plats för nattvard och för att skrifa sig. Bevarat i fysisk form finns idag bara korskranket kvar.

En byggnad är som ett träd, vi kan räkna dess årsringar; utläsa när tillväxten varit som bäst och när den legat i vila.

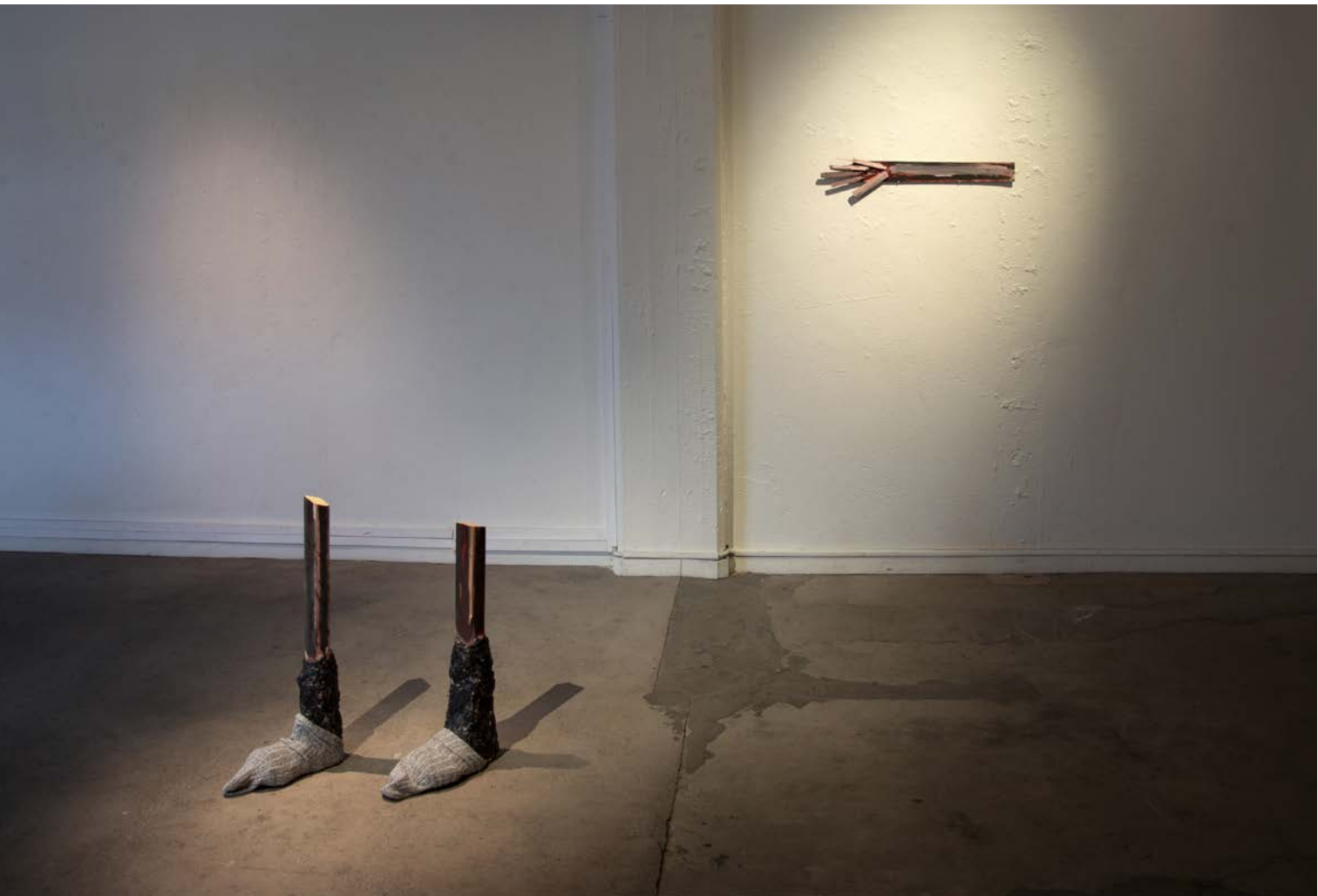

Annual Rings

Arboga's significance as one of early Sweden's most important cities cannot be overstated. The Arboga Assembly of 1435-36 marked the beginning of the end for the Kalmar Union. St. Nicolai Church began construction in the late 12th century. The choir and northern aisle were added in the mid-14th century, and the southern aisle in the late 15th century. The latter was extended eastward in the 1640s to accommodate a burial chapel. From the outside, the church appears as a relatively wide three-aisled structure, with buttresses rhythmically placed between arched windows that were enlarged in the 18th century. The current shallow pyramid-shaped tower replaced two earlier, very tall spires—the last of which collapsed in a storm as late as 1889.

Inside, the church retains many "annual rings," revealing the story of the church and the city of Arboga. The Middle Ages are evident in the rib vaults and surviving fragments of wall paintings. The baptismal font dates from 1415-25. A North German altarpiece from the early 1500s speaks of past wealth. From the powerful 17th-century era come baroque funerary arms and epitaphs. The Gustavian pulpit dates back to the late 18th century, while the neo-Gothic organ gallery and façade were added in 1862.

The Reformation brought physical changes in the early 1600s: a pulpit, pews, and a richly carved and painted rood screen. Preaching was now central. The pulpit was placed high and close to the congregation, now seated in rows of benches. In Catholic times, the rood screen marked the sacred boundary of the chancel. After the Reformation, it instead signified a focus on preaching, prayer, and song, while the chancel became a quieter space for communion and confession. Today, only the screen remains, now enclosing part of the northern transept. A building is like a tree—we can count its rings, and see when growth flourished or paused.

Karin Häll

Foto: Karin Häll

– Här i den medeltida kyrkan möter spår av människor som har verkat långt före vår tid. Vi kan erfara lagren av minnen som berättar om kyrkans roll som samhällsvarelse. Mitt i tidens ström står den enskilda människan, med tidlös sårbarhet, som en spegling av olika sammanhang. Med utforskande blick stiger Karin Häll in i Sankt Nicolai kyrka i Arboga. Hon berörs av den kraftfulla arkitekturen, de äldre konstföremålen och atmosfären som förenar snart tusen år av människors verkan. Med precision och värme låter hon sina egna skulpturer bli delaktiga i dialogen i kyrkorummet.

– Kyrkan är som en stor kropp som under historien har rymt många beslut. Kyrkans makt och sociala kontroll sträckte sig långt utanför kyrkans väggar. Kyrkans roll var politisk, och just i Arboga hölls Sveriges första riksdag år 1435. Spåren av kyrkans utveckling genom olika epoker fram till vad den är i dag är fascinerande. Karin Hälls skulpturer i Sjätte sinnet poängterar händelser i historien och knyter samtidigt an till vår egen tid. Vardagliga föremål får oväntade och förstärkande roller.

RUT har den klassiska skulpturens gestalt, med milda ögon som tycks följa besökarna i rummet. Huvudduk och halsklädnad av moderna städmaterial blir signaler till att begrunda begreppet renhet. RUT är namnet på skatteavdraget för städning, men också på en av få kvinnor som har en egen bok i bibeln. Den RUT som möter oss här kan ha dröjt kvar från kyrkans första sekel – eller lika gärna vara en av oss i dag. I full skala tar *The Donkey* (Åsnan) plats i kyrkorummet, ett anspråkslöst lastdjur utan status, van att förflytta sig och att bära på eget och andras bagage. Den tidlösa åsnan är här byggd av bland annat pack- och flyttfilar, men skulpturen ger i sig så många fler associationer. Varje besökare kan bidra med sin fundering. *Guitar* (Gitarr), en färgstark, textil skulptur, som är lika stor som sin musiker, leder tanken till bollar, toner och den lekande människans uttryck. *Vägisare* har formen av två vilsna träben med raggsockklädda fötter som ändå tycks peka ut en riktning. Visshet och ovisshet, fångade mitt i steget, vandrar här tillsammans.

Karin Häll är utbildad vid Konstfack och Konsthögskolan i Stockholm. Med mångbottnade verk ställer hon ut både i Sverige och internationellt.

– In this medieval church, we encounter traces of people who lived long before our time. We sense layers of memory that speak of the church's role as a social being. In the stream of time stands the individual, timelessly vulnerable, reflecting many contexts.

With a curious gaze, Karin Häll steps into Saint Nicolai Church in Arboga. She is moved by its powerful architecture, historical objects, and the atmosphere shaped by nearly a thousand years of human presence. With precision and warmth, she allows her sculptures to take part in a dialogue with the sacred space.

– The church is like a large body, shaped by centuries of decisions. Its power and social control reached far beyond its walls. The church's role was political—Sweden's first parliament was held in Arboga in 1435. Its evolving form across the ages is fascinating. Karin Häll's works in *The Sixth Sense* highlight moments in history while connecting to the present. Everyday objects are given unexpected, amplified roles.

RUT has the posture of a classical sculpture, her gentle eyes following visitors. A headscarf and collar made of modern cleaning materials prompt reflections on purity. RUT refers to both Sweden's domestic tax deduction and a rare biblical woman. This RUT may have lingered since the church's first century—or might just be one of us today.

The Donkey, life-sized, occupies the church with quiet presence—a humble carrier; built of moving blankets, rich with symbolism. Visitors are invited to interpret freely.

Guitar, a colorful textile figure the size of its musician, evokes sound, rhythm, and playful expression.

Guidepost takes the shape of two lost wooden legs in wool socks—uncertain, yet pointing forward.

Karin Häll studied at Konstfack and the Royal Institute of Art in Stockholm. Her layered works are exhibited across Sweden and internationally.

Heliga Trefaldighets kyrka

Fred och allt gott

Kulturarvet är den tråd som binder samman dåtid, nutid och framtid. Det, och kärleken, är det som knyter mänsklighetens väv.

Heliga Trefaldighets kyrka i Arboga uppfördes i sin ursprungliga form under 1200-talets sista decennier som klosterkyrka för Franciskanerna. Franciskanerna kom till Gotland 1233 och spred sig därefter över landet under de två följande århundradena. Klosterväsendets betydelse i det medeltida samhället kan knappast överskattas. Med dem kom världen till Sverige. Det vi inte sällan refererar till som ett svenskt kulturarv är i själva verket frukten av konstnärliga influenser, av kunskaper och vetenskap som kommer långväga ifrån, från många religioner och trosuppfattningar.

Den kyrka som avtecknar sig framför oss idag, framstår i allra högsta grad som en barockkyrka från 1600-talet, med mittskepp och sidoskepp i norr; utvändigt med rytmiskt placerade strävpelare mellan höga, välvda fönsteröppningar. Interiört kännetecknas även inredningen av barocken, som altarpopsatsen, Burchard Prechts predikstol och epitafierna, men allt detta mot en mer eller mindre medeltida fond.

De senaste 130 årens restaureringar har varit bakåtsyftande. Medeltiden med valven och det medeltida måleriet på södra väggen, har blivit fixpunkten, det som allt annat får lov att förhålla sig till. När modet föreskrivit det, har bilden av medeltiden förstärkts genom att ta bort och lägga till. 1897–98 års färgsprakande tillägg fick en motreaktion i grått och avskalat 1953–54, som ledde till ytterligare avskalning och fokus på det väsentliga 1968–70. Allt går i vågor; virvlar och återkommer.

Men åter till kärleken. På den södra väggen finner vi den mest utförliga skildringen av den helige Franciskus liv som vi har i Sverige. Målningarna är utförda under 1400-talets mitt. En av bilderna återger händelsen när Franciskus kysser den spetälske. Den spetälske var den utstötta, främlingen som avskyddes och fruktades. Kyssen är inte bara en kärleksförklaring till sin nästa, utan avbildar också det ögonblick där Franciskus genom sin handling försonas med sig själv, och befrias från rädslan för främlingen och därigenom återfår tron på världen. Fred och allt gott.

◀ Foto: Sophia Wanberg

Peace and All Good

Cultural heritage is the thread that binds past, present, and future. Along with love, it weaves the fabric of humanity.

The Church of the Holy Trinity in Arboga was built in the late 13th century as a Franciscan monastery church. The Franciscans came to Gotland in 1233 and spread across Sweden over the next two centuries. Their monasteries brought the world to Sweden. What we often call Swedish cultural heritage is, in truth, shaped by artistic influence, knowledge, and science from afar—from many faiths and cultures.

Today, the church appears as a 17th-century Baroque building, with a central nave, a northern side aisle, and an exterior marked by evenly spaced buttresses and tall arched windows. Inside, the Baroque style dominates: the altar-piece, Burchard Precht's pulpit, and noble epitaphs, all set against a medieval backdrop.

Restorations over the past 130 years have looked to the past. The medieval vaults and the wall paintings on the south wall became a reference point. As trends shifted, so did interpretations of the Middle Ages: vibrant additions in 1897–98, grey minimalism in 1953–54, and further reduction in 1968–70. Everything flows and returns.

But back to love. On the south wall is Sweden's most detailed depiction of St Francis's life, painted in the mid-15th century. One image shows him kissing a leper—the outcast, feared and rejected. The kiss is not only a gesture of love, but a moment of inner reconciliation: Francis is freed from fear of the stranger and rediscovers faith in others—and in the world. Peace and all good.

Sahar Burhan

Foto: Diaa Borhan

Min religion är kärlek uttalar – och utstrålar – den dansande dervischen vid Heliga Trefaldighets kyrka i Arboga. Sahar Burhans högresta skulptur skimrar i sommarljuset, blir symbol för samspelet mellan människor.

– *Dervischdansen* är en reflektion över de universella och mänskliga känslor och erfarenheter som binder oss människor samman, oavsett bakgrund eller tro, säger Sahar Burhan. Kärlek är gemensamt tema i alla kulturer och religioner.

Verket är inspirerat av dervischdansen, en religiös och andlig ritual inom sufismen – en strömning inom islamsk tro som ser sig som fredsfrämjande och vill få oss att förnimma närvaron av gudomlig kärlek och visdom i världen. Sahar Burhan minns hur hon som barn i Damaskus såg dansare virvla runt, runt, i det oändliga. Hon berördes, upplevde hur dansen förmedlade känslan av enhet och delaktighet i ett större sammanhang.

– Min mamma bakade tunnbröd som hon sålde för att försörja familjen. En gång lyfte hon ett av de tunna bröden från bakkbordet, lät det rotera på ett finger och visade mig hur dervischen virvlar. Rörelsen är rytmisk och långsam, och mamma berättade att dansen härrör ur en djup andlighet. Brödet kom att ge en andlig och kulturell förståelse, bortom mammas ord och näringen i brödet. Dansens rörelse och brödets symbolik blev länkar till traditioner och sätt att förstå världen. Bilden finns kvar inom mig och är i mitt vuxna liv en del av min konstnärliga uttrycksform.

Texten på dervischens klädedräkt är en dikt av Ibn 'Arabi (1165–1240): *Min religion är kärlekens egen, vart man än sig vänder*. För Sahar Burhan ger strofen uttryck för den kärlek som inte är bunden till någon särskild tro eller plats. En universell känsla som vi alla delar. En andlig kraft som förenar oss som människor. För oss i Västerås stift finns en särskild anknytning eftersom Ivan Aguéli (1869–1917), konstnären från Sala, var den förste att översätta dikten till svenska.

Sahar Burhan känner sig bekväm i den kristna kyrkan och låter Jesu kärleksbudskap ge ännu en klangbotten till dervischdansen. Hon erfar Guds närvaro i kyrkorummet, likaväl som i svenska skogar. Gud finns överallt, tänker hon, och vill betona det som förenar människor och religioner.

My religion is love proclaims—and radiates—the whirling dervish sculpture outside Holy Trinity Church in Arboga. Sahar Burhan's tall figure shimmers in the summer light, symbolizing human connection.

– *Dervish dance* reflects the universal human emotions and experiences that bind us together, regardless of background or belief, says Sahar Burhan. Love is a shared theme across all cultures and religions.

The artwork is inspired by the dervish dance, a religious and spiritual ritual within Sufism—a tradition in Islam that seeks peace and invites us to sense the divine presence of love and wisdom in the world. As a child in Damascus, Sahar watched dancers spin endlessly. She felt deeply moved, sensing unity and belonging in something greater.

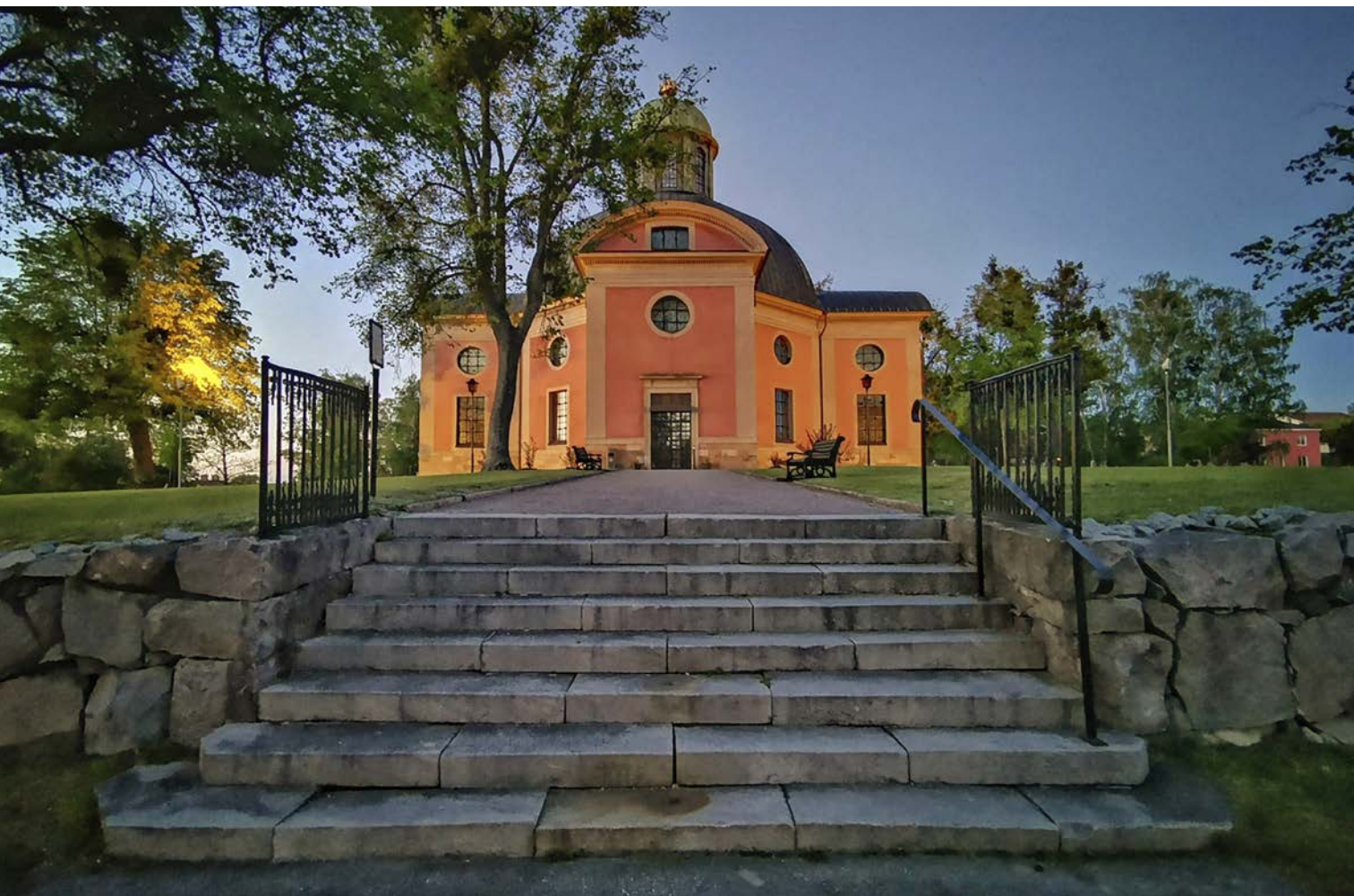
– My mother baked flatbread to support our family. One day, she lifted a thin piece of bread, spun it on one finger, and showed me how a dervish twirls. The motion was slow and rhythmic, and she explained the dance's spiritual roots. That bread became a symbol—of cultural and spiritual understanding beyond words or nourishment. Dance and bread became links to traditions and ways of seeing the world. That image lives on in me and shapes my art today.

The text on the dervish's robe is a verse by Ibn 'Arabi (1165–1240): *My religion is love itself, wherever its caravans turn*.

For Sahar, this line expresses a love not tied to any one place or faith—a universal spirit that unites us all.

In Västerås diocese, the connection is deepened by the fact that artist Ivan Aguéli (1869–1917), from Sala, was the first to translate the poem into Swedish.

Sahar feels at home in Christian churches and finds resonance in Jesus' message of love. She senses God's presence both in church and in the Swedish forest. God is everywhere, she says—and what matters is what connects us.

Kung Karls kyrka

Med örat mot historien

Det är svårt att inte prata arkitektur; när man pratar om Kung Karls kyrka i Kungsör. Att beskriva arkitekturen är nästan som att skriva musik.

Kung Karls kyrka är en oktagonal centralkyrka med kvadratiske korsarmar i varje väderstreck. Sockeln består av sandstenskvadrar i roslagssten. De slätputsade rosa fasadytorna avgränsas på var sida av ljusgråa lisener, som ett slags rytmisk inramning till de rektangulära, något indragna fönstren på bottenvåningen och mezzaninvåningens runda dito. Upp till avslutas fasaden av en bred profilerad gesims med dekor av tandsnitt. Byggnadens resning accentueras av korsarmarnas rundbågiga fönsterinfattade gavelfält och takkupolens avslutande lanternin.

Kyrkan uppförs under 1690-talet och står färdig år 1700. Arkitekt är Nicodemus Tessin d.y. Byggnadsmässigt tar kyrkan spjärn i Andrea Palladios Villa Rotonda (1566-1591), men också i Tessin d.ä:s ritningar över centralkyrkor. Sin syster har hon dock i Trefaldighetskyrkan i Karlskrona som Tessin d.y. arbetade med samtidigt som Kung Karl. Interiören blir den musikaliska refrängen. Under kupolen, vars ljusöppning för tanken till Roms Pantheon, badar bänkhav, predikstol och altarpupp i det himmelska ljuset. Tidens främsta konstnärer och bildhuggare har lagt sin hand vid Tessins ritningar.

Karl XI var i allra högsta grad delaktig i bygget. Inte bara för att platsen låg honom varmt om hjärtat, utan också för att kyrkobyggnaden framstod som själva essensen av den struktur och ordning han ville driva igenom och som radikalt skulle omforma hela statsapparaten. Centralt, under det himmelska ljuset, staten, vilken omsluts på alla sidor av samhällets likformiga grenar. Inte minst kan kyrkobygget symbolisera den form och enhet i gudstjänstordningen som kungen ville genomdriva med 1686 års kyrkolag. Med kyrkolagen kom inte bara krav på prästerskapets husförhör och att föra bok över födda, döda och vigda, utan också en gudstjänst där statens närvaro gjorde sig hörd genom uppläsandet av statens kungörelser från predikstolen. Om reformationen blev Ordets genombrott, blev kyrkolagen lyssnandets.

Arkitekturen är som musik, ett taktfast trummande, basnoter och överstämma. Lyssna!

An Ear to History

It's hard not to speak of architecture when talking about King Karl's Church in Kungsör. Describing it is almost like composing music.

The church is an octagonal central-plan building with square arms in all directions. Its base is made of Roslagen sandstone. The smooth pink façades are framed by light grey pilasters, rhythmically dividing rectangular ground-floor windows and round ones above. A broad cornice with dentil trim crowns the building. Its height is emphasized by arched gables and the dome's lantern.

Built in the 1690s and completed in 1700, the church was designed by Nicodemus Tessin the Younger. It draws from Andrea Palladio's Villa Rotonda and from central-plan sketches by Tessin the Elder. Its closest twin is the Trinity Church in Karlskrona, a parallel project by Tessin. The interior is the musical refrain: under the dome—its oculus recalling the Pantheon—altar, pulpit and pews are bathed in heavenly light. Leading artists and sculptors shaped the space with Tessin's hand.

King Karl XI was deeply involved—not only because the site was dear to him, but because the church embodied the structure he wished to impose on the state. At the center under divine light: the state, surrounded by the equal branches of society. The church reflects the unity in worship enforced by the 1686 Church Law. That law introduced house catechism, parish records, and a liturgy where royal proclamations were read aloud. If the Reformation was the breakthrough of the Word, the Church Law was the breakthrough of Listening.

Architecture is like music—rhythm, bass, harmony. Listen.

Margon Lindberg

Foto: Kent Andersson

Lyhört lyssnande är en väg in i konstnärligt arbete för Margon Lindberg. Hon lyssnar in rum och sammanhang, skapar sedan en fredad zon där hon själv kan uttrycka sig. I Sjätte sinnet gör Margon Lindberg lyssnandet fysiskt påtagligt. I Kung Karls kyrka i Kungsör presenterar hon ett helt nytt verk, en stor skulptur formad just som ett öra.

– Här finns ett underbart sidorum där ljus sällsamt strömmar in från tre väderstreck. Mitt i sommarens generösa ljus, får örat ta plats. Vi kan alla lyssna genom det – och viska i det, säger Margon Lindberg.
– Det är en allmängiltig tanke att människan behöver öppna öronen, höra sig för och tänka efter, innan hon börjar tala.

I vår tid, med starka inslag av fake news, blir Margon Lindbergs budskap högaktuellt. Det är också bibliskt. Ordspråksboken manar oss att lyssna noggrant och låta förnuft och omdöme vägleda slutsatserna: *"...hör på min vishet och lyssna till min insikt, så att du vinnlägger dig om klokhet och kunskap från präglad dina ord."*

Margon Lindberg arbetar i stort format, med skulpturer som vi besökare välkomnas att komma nära, även ta på. Örat är skapat av terrakotta – bränd men oglaserad lera, främst från Bältarbo anrika tegelbruk i Hedemora.

– Bältarboleran har en ton och en doft som inte finns i lera från andra platser, säger konstnären. Den ger karaktär av hud och doftar blommigt gott. Kanske bär leran en klang av havet som efter den tunga inlandsisen sträckte sig över Mellansverige.
Bältarbo tegelbruk är ett prisbelönt industriminne, i kyrkliga kretsar känt för att med 1700-talsmässiga metoder ha tillverkat stortegel till återuppbyggnaden av Katarina kyrka i Stockholm.

Nu inbjuder Margon Lindberg oss att via örat lyssna till andras röster – och att viskande ställa frågor om livet självt. Kanske hör vi berättelser och böner som från tre sekel dröjer kvar i kyrkan. Kanske vill vi både fråga och önska. Konstnären själv sänder ofta ett tack ut i världsalldet. Självt är hon född i just Kungsör och Sjätte sinnet blir därmed en återkomst till barndomsbygden.

Attentive listening is a pathway into artistic work for Margon Lindberg. She listens to spaces and settings, then creates a protected zone where she can express herself. In *The Sixth Sense*, Lindberg gives listening a physical form. In King Karl's Church in Kungsör, she presents a brand new work: a large sculpture shaped like an ear.

"There's a beautiful side room here where light gently enters from three directions. In the midst of summer's generous light, the ear takes its place. We can all listen through it—and whisper into it," says Margon Lindberg.

"It's a universal thought: that we should open our ears, hear and reflect, before we speak."

In a time marked by fake news, Lindberg's message is timely—and biblical. The Book of Proverbs urges us to listen closely and let reason guide our words: "Hear my wisdom and listen to my insight, that you may gain sound judgment and knowledge."

Margon Lindberg works in large format, inviting visitors to come close—even touch. The ear is made of terracotta—fired but unglazed clay, mainly from the historic Bältarbo brickyard in Hedemora.

"Bältarbo clay has a tone and scent you don't find elsewhere," says Lindberg. "It has a skin-like quality and smells sweetly floral. Perhaps it carries an echo of the ancient sea that once covered this land after the Ice Age."

Bältarbo is a nationally recognized industrial heritage site, known in church circles for producing large bricks with 18th-century methods for the restoration of Katarina Church in Stockholm.

Now, Lindberg invites us to listen—through the ear—to voices of others. To whisper life's questions. Perhaps we'll hear stories or prayers that linger from three centuries past. Perhaps we'll both ask and wish. The artist often sends a quiet thank you into the universe. Born in Kungsör, *The Sixth Sense* marks a return to her childhood home.

Torpa kyrka

Skärningspunkter

Torpa kyrka är en av de mer säregna och spektakulära kyrkorna i Västerås stift. När andra medeltida kyrkor byggts om, så har de vanligen förlängts och breddats, och det som varit den första kyrkans grundläggning blir oftast svår att utläsa. Men Torpa kyrka hör till de fåtal bevarade medeltida kyrkor där du bokstavligen kan vandra genom århundradena, från kyrkans ena ände till den andra.

Torpa kyrka uppförs i romansk stil under tidigt 1100-tal och består då av ett mindre, rektangulärt långhus med rakt avslutat kor i öster, torn och inträde från en ännu bevarad, dock igensatt, portal i söder. Över kyrkorummet vilade tidigare öppna takstolar och väggarna pryddes av ett romanskt måleri. De delar av måleriet som befinner sig ovanför nuvarande valvslagning är fortfarande bevarade. När kyrkan byggdes ut under 1400-talet, lät man den romanska kyrkan kvarstå i öster och förlängde den i stället med nuvarande långhus i väster. Det som idag är kyrkans kor, utgjorde sålunda den tidigare kyrkans långhus, medan det gamla koret fick ny funktion som sakristia. Om vi startar i sakristians bevarade 1100-tal, kan vi ta några raska kliv in i 1400-talets långhus, låta fingrarna glida över 1600-talets bänkinredning, låta blicken glida upp mot predikstolens och läktarbarriärens 1700-tal, orgelfasadens sena 1800-tal och de schablonerade valvribbornas måleri från tidigt 1900-tal.

Där den moderna konsten kan frigöra sig från rummet och en yttre påverkan, bygger den kyrkliga konsten, och inte minst arkitekturen, på den fulla uppmärksamheten hos betraktaren. Vi ska inträda i väster, lämna det gamla bakom oss och ledas mot öster och frälsning. Det är i mötet mellan den moderna konsten och det historiska rummet som magin uppstår. Vi ses i skärningspunkten!

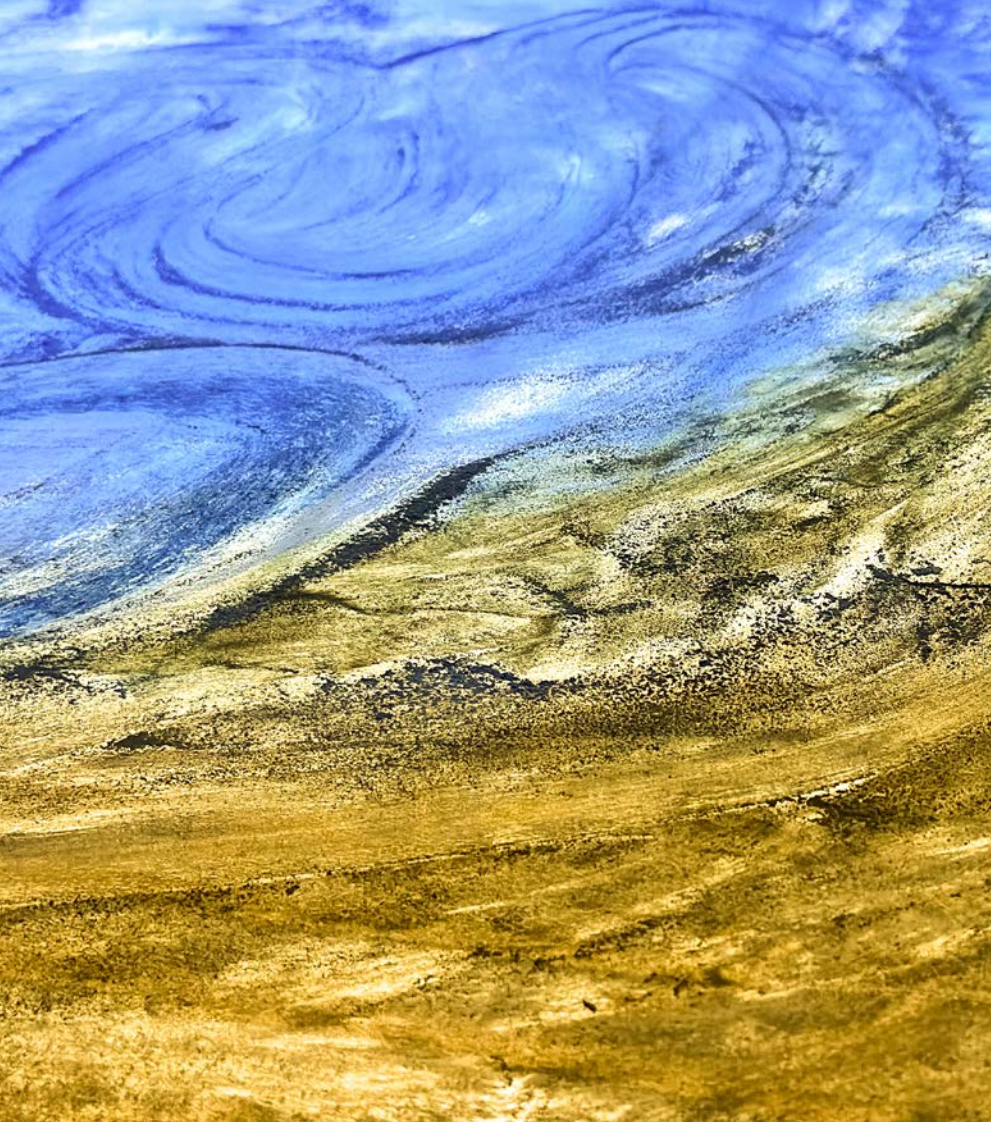

Points of Intersection

Torpa Church is one of the more distinctive and striking churches in the Diocese of Västerås. While most medieval churches have been altered—lengthened, widened—leaving the original footprint hard to trace, Torpa is one of the rare few where you can literally walk through the centuries, from one end to the other.

The church was built in the Romanesque style in the early 1100s. It consisted of a small rectangular nave with a straight-ended chancel to the east, a tower, and an entrance through a now-sealed southern portal. The original interior had open roof trusses and Romanesque wall paintings—some of which still survive above the later vaults. When extended in the 15th century, the old Romanesque church remained in the east, while a new, larger nave was added to the west. What is now the chancel was once the nave; the former chancel became a sacristy. Starting in the sacristy's preserved 12th-century space, one can step into the 15th-century nave, run fingers along 17th-century pews, let the eye rise to the pulpit and gallery rail from the 18th century, glance at the 19th-century organ façade, and finally take in the painted vault ribs of the early 20th century.

Unlike modern art, which can detach itself from space and context, sacred art—especially church architecture—relies on the viewer's full presence. We enter from the west, leave the old behind, and are led eastward—toward salvation. It is in the meeting between contemporary art and historic space that the magic happens. See you at the intersection!

Johanna Hästö

Foto: Åke Paulsson

– Kan ett visst mått av frånvaro, vara en förutsättning för närvaro i föräldraskap och i konstnärligt skapande? Går det att se barnskap och föräldraskap som olika aspekter av samma fenomen, snarare än två åtskilda företeelser?

Så funderar konstnären Johanna Hästö. I Torpa kyrka möter hon i en medeltida skulptur Maria och reflekterar:

– Maria höll tidigare Jesusbarnet i sin famn. Det berättas att barnet kan ha försvunnit när det bars med i diakonin, kanske till en nyförlöst mor som hade förlorat sitt barn. Just den här föräldern, Maria, ser inte ut att sakna något. Kanske är Jesus här än mer närvarande, genom sin frånvaro.

Runt om i kyrkorummet visas nu blindteckningar med titeln *Låt barnen komma*. Här möter vi konstnärens dotter Ruth och andra barn. Flera av teckningarna är skapade efter ett samspel med den då femåriga dottern, vid ett konstnärsresidens i Sandviken.

– Där kunde vi som barn och vuxen vara så gott som jämlika i skapandet. Jag ville följa barnets öppenhet i upptäckandet av en ny plats. Vi var – och verkade – i ögonblicket. Teckningarna som nu visas i Torpa, kom till i den processen – jag fotograferade Ruths arbete och undersökande, men ville inte publikt visa fotona, utan blindtecknade av dem. För Johanna Hästö är teckningar ett signum. Hon utforskar tecknandet både ensam och tillsammans med andra och menar att fallenheten för att teckna är ett nedärvt, kroppsligt förankrat kulturarv som finns inom alla människor. Sedan några år fördjupar hon sig i blindteckning, då hon medvetet väljer att avstå från att titta på sina verk medan hon skapar.

– Min strävan är att släppa kontrollen och begränsa den värderande blicken från att styra i skaparögonblicket, säger Johanna Hästö. Även brister kan vara bärande del av konstnärliga uttryck. När vi ger oss tid att betrakta blindteckningar; väcker de ofta vår fantasi.

Ett annat verk har titeln *En närvarande förälder* och tecknas på plats i kyrkan under invigningsdagen. För Johanna Hästö utgör det rituella tecknandet en böneform som rymmer såväl kontemplation, överlåtelse och åkallan av andlig närvaro som konkret bearbetning av intryck. Det förhållningssättet är, menar hon, en förutsättning för hennes aktiva delaktighet i samhället. Det tredje verket, *Mamma måste komma* – *Mamma måste gå*, visas utomhus och består av tre målningar:

Can a certain degree of absence be a condition for presence—in parenting and in artistic creation? Can childhood and parenthood be seen as aspects of the same experience, rather than two separate states? These are questions artist Johanna Hästö explores. In Torpa Church, she encounters a medieval sculpture of Mary and reflects:

– Mary once held the Christ child in her arms. The story goes that the child may have gone missing while being carried in diac-
onal care—perhaps to a new mother who had lost her baby. Yet this mother, Mary, doesn't seem to lack anything. Maybe Christ is even more present through his absence.

In the church, blind drawings titled *Let the Children Come* are on display—featuring Hästö's daughter Ruth and other children. Many were created in collaboration with Ruth, then five years old, during an artist residency in Sandviken.

– There, child and adult could create almost as equals. I wanted to follow the child's openness in discovering a new place. We were—creating—in the moment. The drawings now shown in Torpa come from that process. I photographed Ruth's explorations, but didn't want to exhibit the photos. Instead, I made blind drawings based on them. For Johanna Hästö, drawing is a signature method. She explores it both alone and with others, viewing the ability to draw as a bodily-rooted cultural inheritance we all carry. In recent years, she has focused on blind drawing, choosing not to look at her work as she creates.

– My aim is to let go of control and silence the judging gaze. Even imperfections can carry artistic expression. Blind drawings often awaken the viewer's imagination.

Another work, *A Present Parent*, will be drawn live in the church on opening day. For Hästö, this ritual form of drawing is a kind of prayer—one of contemplation, surrender, and invocation. A third work, *Mama Must Come – Mama Must Go*, consists of three outdoor paintings.

Malma kyrka

En stilla plats

När vi rör oss i kyrkomiljöer, talar vi ofta om den stillhet som infinner sig. En andlig stillhet, att platsen manar till eftertanke, men också en rent konkret stillhet, att kyrkogårdens gröna rum avskämmas och omsluter oss. Vi rör oss annorlunda, vi talar tystare och i det ekande kyrkorummet också lite tydligare. Det är lätt att glömma bort att området runt många kyrkor inte sällan har varit ytterst livfulla platser. Kanske för att urbanisering och rationalisering gjort att många av de byggnader som hörde samman med kyrkan och socknens själva hjärta idag har försvunnit, eller att byggnadernas ursprungliga funktion glömts bort och med dem ljuden, lukterna och lätet av lekande barn.

En socken var det geografiska område inom vilket invånarna skulle sköta underhållet av kyrkobyggnaden och tillse att prästen hade en bostad. De första regleringarna kommer med kristendomens genombrott under medeltiden, men det är från och med nationalstatens genomförande under 1600-talet och framåt, som socknens roll och styrning blir mer likriktad. För detta uppdrag behövdes ett antal sockengemensamma byggnader. Förutom kyrka och prästgård, skulle det fullt utvecklade sockencentrat även innehålla sockenstuga, klockargård, fattigstuga, tiondebod, sockenmagasin, kyrkstall och skola.

I Malma sockencentra uppfördes en prästgård 1798, med en flygelbyggnad som fungerade som drängbostad och bakstuga, samt en lada och ett magasin. När ny prästgård uppfördes i Kolsva blev prästgården i Malma ett arrendatorboställe. Under 1800-talets andra hälft uppfördes en nu riven skolbyggnad. Rivna är också sockenmagasinet och klockarbostaden. Kvar är dock fattigstugan, idag fungerande som gäststuga till ett modernt bostadshus.

Malma kyrka uppfördes långt tidigare, troligen under 1400-talets slut. Kyrkan har idag samma sträckning som när den uppfördes, så när som på det spånklädda klocktornet från 1641, med rektangulärt långhus och tresidigt kor. Fasaden är försedd med strävpelare och talrika blinderingar. Invändigt dominerar senmedeltida stjärnvalv, med ett välbevarat jugendmålari från 1904 i form av växtrankor, som ett grönt omslutande rum, en konkret stillhet.

A Quiet Place

When we move through church settings, we often speak of the stillness that surrounds us. A spiritual stillness that invites reflection—but also a tangible one, as the green rooms of the churchyard shelter and enclose us. We move differently, speak more softly, and in the echoing space of the church, a little more clearly. It's easy to forget that areas around churches were once full of life. Perhaps because urbanization and modernization have erased the buildings that once formed the heart of the parish, or because their original functions—and with them the sounds, scents, and children's laughter—have faded from memory.

A parish was the geographical area responsible for maintaining the church and housing its priest. Regulations began with the Christianization of Sweden in the Middle Ages, but from the 17th century onward, the parish became a more uniform institution within the nation-state. To fulfill its role, the parish needed several communal buildings: in addition to the church and parsonage, a complete parish center would include a parish hall, bell-ringer's house, poor-house, tithe barn, storehouse, church stables, and school.

In Malma, a parsonage was built in 1798 with an adjoining wing used as a servant's quarters and bakehouse, plus a barn and storehouse. When a new parsonage was built in Kolsva, the Malma site became a tenant farm. A now-demolished school was built in the late 1800s, along with the now-lost storehouse and bell-ringer's home. Still standing is the poorhouse, now a guesthouse.

Malma Church was likely built in the late 15th century. Its layout remains nearly unchanged, except for its 1641 shingled bell tower. Inside, late medieval star vaults frame Art Nouveau vine paintings from 1904—like a green room of calm. A still place.

Mårten Medbo

Foto: Andy Liffner

Som i en fabel väntar små apor i det medeltida kyrkorummet i Malma. I stengods och stilrent grått möter de varandra, oss besökare och det ljuvligt blommande rummet som fick sin dekor i ungdomtid för drygt hundra år sedan.

Mårten Medbo för in både skulpturer och berättelser i kyrkorummet.

– Bibelns berättelser är ofta suggestiva eller skrämmande. En man sänks i brunnen. Personer blir förödmjukade inför kolleger. Det handlar om mobbing – förföljelse, förtryck och ofredande som vi alla kan känna igen, inte minst från barnåren. Skolgården blev en hård skola i att lära det sociala samspelet människor emellan, tänker konstnären.

Schoolyard Monkeys (Skolgårdens apor) heter verken som, i tre akter, tar plats i kyrkan. Det första handlar om att inte få vara med. Brutalt underläge skildras i det andra. I den avslutande scenen söker aporna sig till varandra, uttrycker medkänsla, tröstar och visar vägar till trygghet och tillförsikt. Mårten Medbo vill att konstverken ska bjuda in till samtal: Hur lever vi människor med varandra? När tar vi ställning? Vågar vi agera, mot mobbing och för tolerans och solidaritet? Både barn och vuxna kan relatera till hans konstverk och frågor.

– Varje besökare väljer förstås vem som hon eller han vill identifiera sig med. Ett ärligt förhållningssätt är att vi alla rör oss mellan olika roller; ofta omedvetet. Ingen vill vara elak och exkluderande, ändå betar vi oss emellanåt så. Hur blir vi varse gränsen inom oss, undrar konstnären. *Schoolyard Monkeys* väcker vår självrannsakan till liv. Skulpturema är alla gjutna i samma form och har genom konstnärens hand fått sina individuella uttryck. Kanske finns även här, i skaparprocessen, en anknytning till det djupt mänskliga: Vi människor har i grunden samma kroppsliga konstruktion. Vår hållning, våra värderingar, vårt agerande är tillägg som vi själva kan påverka.

Mårten Medbo är i grunden keramiker med lång erfarenhet av att dreja. Han är den förste i Sverige att nå doktorsgrad inom konsthantverk. Han disputerade 2016 med avhandlingen *Lerbaserad erfarenhet och språklighet* vid Högskolan för Design och Konsthantverk vid Göteborgs universitet. Det finns något bortom det ordburna språket, menar han. Även föremål bär sina språk, och vi människor läser dem med våra händer, ögon och minnen.

Like in a fable, small monkeys wait in the medieval church of Malma. Made of stoneware, in clean grey tones, they encounter each other; the visitors—and the gloriously blooming interior; decorated in Art Nouveau style over a century ago. Mårten Medbo brings both sculptures and stories into the sacred space.

– Biblical stories are often eerie or unsettling. A man is cast into a well. Someone is humiliated before others. It's about bullying—persecution, oppression, and abuse. We all recognize it, especially from childhood, says the artist.

The series *Schoolyard Monkeys* unfolds in three acts. First: exclusion. Then: brutal imbalance. Finally, the monkeys turn to one another—offering comfort, compassion, and confidence.

Medbo invites us to reflect: How do we live with each other? When do we take a stand? Do we act—against bullying, for tolerance and solidarity?

– Each visitor will decide whom they relate to. But honestly, we all shift between roles—often unconsciously. No one wants to be cruel, yet sometimes we are. How do we become aware of that inner threshold?

The monkeys stir self-reflection. All are cast from the same mold, yet Medbo shapes each one into a unique character. Here too lies something deeply human: we share the same bodily form. But posture, values, and actions are shaped by choice.

Originally a potter, Mårten Medbo was the first in Sweden to earn a PhD in craft. In 2016, he defended his dissertation *Clay-Based Experience and Language* at HDK-Valand, University of Gothenburg.

– There is something beyond spoken language," he says. "Objects speak too—and we read them with hands, eyes, and memory.

Köpings kyrka

Johan Pereswetoff-Morath, knappt fyra år gammal

På en höjd ovanför stadskärnan vilar Köpings kyrka. Kyrkan utgörs av en bred treskeppig hallkyrka, med säteritak, torn i väster och ett tresidigt kor i öster. Fasadlivet har rytmiskt placerade strävpelare mellan de välvda fönsteröppningarna.

På platsen stod tidigare Jämmertuna kyrka, uppförd på 1300-talet, men förlorad i en våldsam brand 1437. Den återuppbyggda kyrkan tros ha stått klar omkring år 1500 och det är från denna tid dopfonten och det nordtyska altarskåpet härrör. Under 1600-talets andra hälft hade kyrkan blivit för liten för den växande församlingen och planer för en utvidgning tog fart. Precis som med Kung Karls kyrka, engagerar sig Karl XI som 1697 kallar in arkitekten Nicodemus Tessin d.y. för att verkställa planerna. När kyrkan står klar 1706 gör den det som en sista suck av svensk stormaktstids storslagna drömmar och visioner.

Den svenska stormaktstiden infaller 1611-1718. Från den tiden minner de flesta bevarade begravningsvapen i våra kyrkor. Begravningsvapen är ett samlingsnamn på den rekvisita, i form av huvudbaner, anvapen och anträd, som adeln begagnade sig av i begravningsåkt för att manifestera och framhäva sin makt. De hade formen av ättens vapensköld och olika maktattribut som sammanfogats med en textad skylt om den avlidne, och bars på långa stötar i procession till kyrkan.

På södra väggen, vid sakristian, finns huvudbaneret efter Johan Pereswetoff-Morath. Huvudbaneret har formen av en fyrdelad sköld med rustningsklädd arm hållande en pilbåge, samt en krona under korslagda svärd, omgivna av rikt skum akantusblad och en hjälm med fanor. Fadern Alexander Pereswetoff-Morath, var en ryskfödd militär, inflyttad till Sverige och adlad för sina insatser 1652. Alexander kom att delta i Karl X:s fälttåg under större delen av 1650-talet, för att som överstelöjtnant slutligen hamna i Köping 1659. Sonen Johan är född till världen den 21 juli 1657 och insomnad i Stockholm den 21 maj 1661. Fadern bär med sig den döda kroppen till Köping. Pojken är oändligt saknad.

Johan Pereswetoff-Morath, Not Yet Four Years Old

High above the town center, Köping's Church rests. It is a broad, three-aisled hall church with mansard roofs, a western tower, and a three-sided chancel to the east. The façades are framed by rhythmically placed buttresses between arched windows.

Here once stood Jämmertuna Church, built in the 14th century but destroyed by a fierce fire in 1437. The rebuilt church was likely completed around 1500. The baptismal font and the North German altar-piece date from this period. In the late 1600s, the church had become too small for the growing congregation, and expansion plans took shape. As with King Charles Church, King Karl XI became personally involved. In 1697, he commissioned architect Nicodemus Tessin the Younger to lead the project. When completed in 1706, the church stood as a final breath of Sweden's grand Age of Greatness.

Sweden's era as a great power spanned 1611 – 1718. From this period come most of the funerary armorials preserved in our churches—ceremonial objects such as heraldic banners and weapons once used by the nobility in funeral processions to express rank and legacy. They bore the family coat of arms, symbols of power, and inscribed plaques, carried high into the church.

On the south wall by the sacristy hangs the banner of Johan Pereswetoff-Morath: a quartered shield with an armored arm holding a bow, a crown beneath crossed swords, surrounded by acanthus scrolls and topped with a crested helm and fluttering standards. His father, Alexander, a Russian-born soldier, was ennobled in Sweden in 1652 and served under Charles X in the 1650's. Johan was born on July 21, 1657, and passed away in Stockholm on May 21, 1661. His father brought the body to Köping. The boy is endlessly missed.

Kari Steihaug

Foto: Janrik Abel

– Kyrkorummet kan famna människans hela liv – både sorg och glädje. Här ryms de stora frågorna liksom de små, vardagsnära, säger Kari Steihaug. Kyrkorummet blir en plats för kontemplation. Även naturen kan bjuda oss rofyllda katedraler: Kari Steihaugs verk ger nya dimensioner till rummet i Köpings kyrka. Verken förenas i titeln *Å rydde et hjem* (Att städa ett hem). Här handlar det om den känsliga och sorgesamma situationen när vi städar hemmet efter någon som har lämnat jordelivet.

– Varje sak bär sina minnen, från den döda, ibland från gemensamma stunder med den som nu städar. Vad är det som är värdefullt? Vad ska vi ta vara på? Här finns minnen, unika för den döda och samtidigt på många sätt allmänmänskliga.

Verket *Sjalusi* (Jalusi) lyfter fram det runda bordet som en plats för mänskliga möten, där alla har lika värde. Titeln har dubbla bottnar, både i svartsjukan och hos skyddet som gränsar av rum och sikt. *Potetbøtta* (Potatishinken) minner om arbete, kanske att själv ta upp potatis ur jorden eller att bära den från källare till kök. *Parfymen* representerar en annan del av livet, det sublima och osynliga i doften och minnet av en annan människa.

– Bland avlagda, slitna textilier – eller stickningar som aldrig blev fullföljda – söker jag mina konstnärliga material, berättar Kari Steihaug. Textilier som inte längre används får nytt liv, och den historia som tyget eller stickningen i sig bär, intresserar mig. Eftersom textilier ofta är knutna till människors kroppar och hem, förs historien om livet, om själva existensen, in i ett nytt sammanhang.

Potetbøtta är tuftad på en gammal pläd, medan *Parfymen* är monterad på tunt silkestyg. Här kommer den florlätta, exklusiva parfymen till uttryck. Trådarna i Steihaugs verk har alltid tidigare varit något annat, hon repar upp kasserade stickade plagg och återanvänder garnet. Egna och andras minnen bildar en ny väv, och tråden kan liknas vid en handstil eller ett hjärtslag.

Kari Steihaug vill i sin konst utforska förhållandet mellan minne och förväntan, mellan privat och kollektivt, mellan skört och stadigt. Hon vill lyfta fram politiska och poetiska aspekter av textilier som under lång tid har funnits i människors liv.

– The church space can embrace the whole of life —both sorrow and joy, says Kari Steihaug. “Here, both the great and the small, everyday questions find room.” The church becomes a place of contemplation. So can nature—offering quiet cathedrals of its own. In Köping Church, Steihaug’s work adds new dimensions to the space. Her exhibition is titled *Å rydde et hjem* (To Clear a Home)—reflecting the tender, sorrowful moment of tidying a home after someone has passed away.

“Each object carries memories—of the deceased, and of moments shared with the one now sorting through them. What holds value? What should be kept? These memories are deeply personal, yet universally human.”

One piece, *Sjalusi* (Jealousy / Shutter), highlights the round table as a symbol of equal human connection. The title holds dual meaning—envy and the blinds that shield or divide space.

Potetbøtta (Potato Bucket) evokes labor—digging potatoes from the earth or carrying them from cellar to kitchen.

Parfymen (The Perfume) speaks to the invisible and sublime—a scent lingering with the memory of someone lost.

“I find materials among discarded textiles—unfinished knits, worn fabrics,” Steihaug explains. “These unused items gain new life. The textile itself carries a story.”

As textiles often touch bodies and homes, they bring traces of life—of existence—into new contexts.

Potetbøtta is tufted on an old blanket. *Parfymen* is mounted on sheer silk, expressing fragrance’s airy essence. The threads in Steihaug’s work always had another life—she unravels old garments, reuses the yarn. Woven from memory—hers and others’—the thread becomes like handwriting or a heartbeat.

Kari Steihaug explores the spaces between memory and anticipation, private and shared, fragile and steady. Her work highlights both political and poetic dimensions of textiles—materials long woven into human life.

Konstnärer och kyrkor i Sjätte sinnet 2007-2022

Sjätte sinnet 2007

Ingela Agger	Lindesberg
Josie Ahlström	Söderbärke
Lennart Alves	Älvdalen
Björn Brusewitz	Ludvika Ulrika
Eva Ek-Schaeffer	Åhl
Paul Grähs	Västerås domkyrka
Sara Gustavsson	Köping
Elisabeth Henriksson	Västerås domkyrka
Åsa Herrgård	Kumla
Åsa Holmlund	Hedemora
Kia Kullander	Malung
Malin Lager	Stora Tuna
Lena Lervik	Ore
Berit Mannberg	Västerfärnebo
Kajsa Mattas	Mora
Birgitta Nordström	Husby
Tomas Nygren	Norrby
Lina Selander	Ljusnarsberg
Urban Sjöberg	Sura nya kyrka
Pål Svensson	Sundborn
Lars Vilks	Sura gamla kyrka
Karin Ward	Ramsberg
Lars Widenfalk	Siljansnäs
Fredrik Wretman	Nora

Sjätte sinnet 2010

Nina Bondeson	Gagnef
Lenny Clarhäll	Leksand
Jörg Jeschke	Enhetens kapell
	Stiftsgården i Rättvik
Ingalena Klenell	Floda
Svante Rydberg	Boda

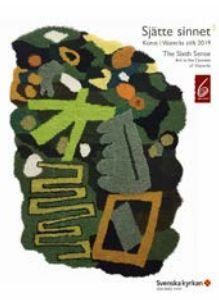
Sjätte sinnet 2013

Roland Backlund	Karbenning
Mats Lodén	Sala Kristina, i park
Mia Malmlöf	Fläckebo
Yngve Mauritsson	Karbenning
Helena Piippo Larsson	Avesta
Thomas Qvarsebo	By
Michael Söderlundh	Sala Kristina

Sjätte sinnet 2016

Katarina Löfström	Grängesberg
Kristina Wikström Hedman	Grangärde
Mats Hjelm	Järnboås
May Lindholm	Guldsmedshyttan
Meta Isæus-Berlin	Hällefors
Nygårds Karin Bengtsson	Hjulsjö kyrka och gravkapell
Olle Norås	Ljusnarsberg

Sjätte sinnet 2019

Anna Sjons Nilsson	Vika
Jonathan Josefsson	Stjämsund
Knutte Wester	Norberg
Helene Schmitz	Västerfärnebo
Maria Andersson	Surahammar
Sonja Larsson	Hallstahammar, S:t Lars kyrka

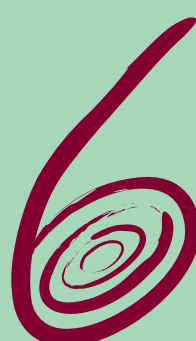
Sjätte sinnet 2022

Tomas Colbengtson	Idre kyrka
Inger Sannes	Torsångs kyrka
Matilda Haritz Svenson	Värmdö kyrka
Karin Törnell	Rättviks kyrka
Maria Koolen Hellmin	Sollerö kyrka
Anja Örn	Storsjö kyrka

Besök gärna
hemsidan!

Där hittar du ännu mer
om Sjätte sinnet 2025
och presentationer av
våra tidigare utställ-
ningar.

www.svenskakyrkan.se/sjattesinnet

sjätte sinnet⁷

I samarbete med

Fakta/Facts

Sjätte sinnet⁷

Arrangör: Svenska kyrkan i Västerås stift i samverkan med Arboga-bygdens församling, Kungsörs församling samt Köpingsbygdens församling och Malma församling i Köpings pastorat.

Initiativtagare: Stiftsstyrelsen i Västerås stift.

Samverkanspart: Resurscentrum Konst Västmanland i Region Västmanland, Konstfrämjandet Västmanland samt kommunerna Arboga, Kungsör och Köping.

Styrgrupp:

Jenny Berntsson, Resurscentrum Konst Västmanland, Region Västmanland

Kristina Hassel Konpan, Västerås stift

May Lindholm, curator

Karin Perers, Västerås stift, gruppens ordförande

Karin Spector, Västerås stift

Konstnärsurval: May Lindholm efter dialog med styrgruppen.

Konstpedagogiskt program: Konstfrämjandet Västmanland arrangerar i juni workshops i respektive kyrka, där både barn och vuxna välkomnas att delta. Workshopsledare är konstnär Johanna Hästö, assisterad av konstpedagog Wichanan Glunrawd och medarbetare från församlingarna. Sex teckningsworkshops planeras. Mer information på www.vastmanland.konstframjandet.se och församlingarnas webbplatser.

Konstkatalog

Omslagsfoto: Skulpturen RUT av Karin Häll Foto: Svante Larsson

Text om konstnärer: May Lindholm, Karin Perers

Text om konstverk: Karin Perers

Text, kyrkobeskrivningar: Mikael Karlsson Aili

Engelskspråkiga sammanfattningar: Open AI med efterföljande granskning av Annie och Sten Cederbom

Formgivning: Åke Paulsson

Tryck: åtta45

ISBN: 978-91-988765-2-9

© Svenska kyrkan i Västerås stift 2025

The Sixth Sense⁷

Organizer: The Church of Sweden in the Diocese of Västerås, in collaboration with the parishes of Arbogabygden, Kungsör, and Köpingsbygden, as well as Malma Parish within the Köping pastorate.

Initiator: The Diocesan Board of the Diocese of Västerås.

Collaborating partners: Resurscentrum Konst Västmanland at Region Västmanland, Konstfrämjandet Västmanland, and the municipalities of Arboga, Kungsör, and Köping.

Steering committee:

Jenny Berntsson, Resurscentrum Konst Västmanland, Region Västmanland

Kristina Hassel Konpan, Diocese of Västerås

May Lindholm, curator

Karin Perers, Diocese of Västerås, chair of the group

Karin Spector, Diocese of Västerås

Artist selection: May Lindholm, in dialogue with the steering committee.

Art education program: In June, Konstfrämjandet Västmanland will host workshops including collaborative drawing sessions, welcoming participation from both children and adults. Artistic director is Johanna Hästö, assisted by art educator Wichanan Glunrawd and staff from the participating parishes. Six workshops are planned. More information is available at www.vastmanland.konstframjandet.se and on the parishes' websites.

Art catalogue

Cover photo: The sculpture RUT by Karin Häll Photo: Svante Larsson

Artist texts: May Lindholm, Karin Perers

Artwork texts: Karin Perers

Church descriptions: Mikael Karlsson Aili

English summaries: OpenAI-generated translations reviewed by Annie and Sten Cederbom

Design: Åke Paulsson

Printing: åtta45

ISBN: 978-91-988765-2-9

© Church of Sweden in the Diocese of Västerås, 2025

The Sixth Sense⁷

The Sixth Sense presents contemporary art in church spaces from various centuries. Ever since people became Christians, artists have been engaged to explore and express life's big questions. The Sixth Sense creates space for today's artists. Their works speak to those who enter the church – while also engaging in dialogue with the church's architectural values and historical art. The Sixth Sense is one way of being a church for the people. During a summer of art, both the church and the art reach far beyond regular worshippers. Visitors encounter both contemporary works and our shared cultural heritage. As a bonus, they are invited into existential reflection – and offered the possibility of faith.

The Sixth Sense is arranged by the Church of Sweden in the Diocese of Västerås, in collaboration with local host parishes and the Västmanland Centre for Visual Art, Region Västmanland.

The exhibition runs from June 1 to August 29, 2025

Parish of Arbogabygden

Church of the Holy Trinity

Open daily 10 am–4 pm

The exhibition is outdoors.

St. Nicolai Church

Open daily 10 am–4 pm

Subject to temporary changes. For current opening hours and calendar, visit www.svenskakyrkan.se/arboga

Parish of Kungsör

King Karl's Church

Weekdays 10:00 am–4:00 pm

Sundays during the main service 10:00 am–11:00 am

"Music on a Summer Evening" on 20 July and 17 August at 6:00 pm.

The church is open for viewing from 5:00 pm.

Closed on Midsummer's Eve.

Torpa Church

Monday–Friday 12:00 pm–4:00 pm

Saturday 1:00 pm–5:00 pm from 7 June to 23 August

Sunday: open in connection with services and concerts

"Music on a Summer Evening" on 6 July and 3 August at 6:00 pm.

Closed on Midsummer's Eve.

Subject to temporary changes. For current opening hours and calendar, visit www.svenskakyrkan.se/kungsor

Köping Pastorate

Köping Church

Monday–Friday 9:00 am–3:00 pm

Sunday 10:00 am–2:00 pm

Closed on Midsummer's Eve and Midsummer's Day

Malma Church

Monday–Saturday 12:30 pm–4:30 pm

Closed on Midsummer's Eve and Midsummer's Day

Subject to temporary changes. For current opening hours and calendar, visit www.svenskakyrkan.se/koping

**Svenska
kyrkan**

Västerås
stift

www.svenskakyrkan.se/vasterasstift

Sjätte sinnet⁷

Sjätte sinnet visar konst från vår egen tid i kyrkorum från olika århundraden. Så länge människor har varit kristna har de engagerat konstnärer för att gestalta livets stora frågor.

Sjätte sinnet skapar plats för samtidens konstnärer. Deras verk talar till oss som kommer till kyrkan – och för samtidigt dialog med kyrkans arkitektoniska värden och historiska konst.

Sjätte sinnet är ett sätt att vara folkkyrka. Under en konstsommar når konsten – och kyrkan – långt fler än trogna gudstjänstbesökare. Besökaren möter både konsten och vårt gemensamma kulturarv. Som bonus bjuds existentiell brottnig och erbjudande om tro.

Sjätte sinnet arrangeras av Svenska kyrkan i Västerås stift, i samverkan med värdförsamlingar och Resurscentrum Konst Västmanland, Region Västmanland.

Utställningen pågår 1 juni – 29 augusti 2025

Arbogabygdens församling

Heliga Trefaldighets kyrka

Alla dagar kl. 10-16

Utställningen är utomhus

Sankt Nicolai kyrka

Alla dagar kl. 10-16

Med reservation för tillfälliga ändringar. Se aktuella öppettider och kalender på www.svenskakyrkan.se/arboga

Kungsör församling

Kung Karls kyrka

Alla vardagar kl. 10-16

Söndagar vid högmässa kl. 10-11

Musik i sommarkväll 20 juli och 17 augusti kl. 18. Kyrkan

öppen för visning från kl. 17.

Midsommarafton stängt.

Torpa kyrka

Måndag – fredag kl. 12-16

Lördag kl. 13-17 under perioden 7 juni till 23 augusti

Söndag, öppet i anslutning till gudstjänster och konserter

Musik i sommarkväll 6 juli och 3 augusti kl. 18. Kyrkan

öppen för visning från kl. 17. Midsommarafton stängt.

Med reservation för tillfälliga ändringar. Se aktuella öppettider och kalender på www.svenskakyrkan.se/kungsor

Köpings pastorat

Köpings kyrka

Måndag – fredag kl. 9.00-15.00

Söndag kl. 10.00-14.00

Midsommarafton och midsommardagen stängt

Malma kyrka

Måndag – lördag kl. 12.30-16.30

Midsommarafton och midsommardagen stängt

Med reservation för tillfälliga ändringar. Se aktuella öppettider och kalender på www.svenskakyrkan.se/koping

**Svenska
kyrkan**

Västerås
stift

www.svenskakyrkan.se/vasterasstift